ANUL XI. No. 1211 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 3 Iulie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Bazin acoperit sau... indolenţă ?

Iată o împerechere de cuvinte care pare stranie. Dar care după cele ce vor urma nu va lăsa nici cea mai mică nedumerire cetitorilor.

Vă aduceţi aminte cum se lamentau diriguitorii nataţiei bucureştene, când li se punea sub ochi tabelul recordurilor ridicule, realizate cu sforţări adesea eroice, de către înotătorii noştri?

— Cum naiba vreţi să facem performanţe, să afirmăm existenţa nataţiei noastre, dacă n'avem un bazin acoperit, care să asigure continuitatea efortului fizic? In nataţie, mai mult ca în alte sporturi, întreruperea antrenamentului are ca urmare o completă depresiune a formei, astfel că repunerea în posibilităţi technice şi fizice a înotătorului, cere o muncă migăloasă şi neîntreruptă.

Lamentări, ca să spunem aşa, logice. Aveau oamenii perfectă dreptate. Şi cei cari nu erau convinşi de aceste explicaţii technice, încă erau dispuşi să-i creadă pe cuvânt, pentrucă diriguitorii nataţiei sunt oameni cumsecade, cari merită cel puţin atâta lucru.

Şi ca dovadă că la un moment dat toată lumea era de acord cu acest punct de vedere, presa de toate nuanţele — mandatara opiniei publice — reclama pe toate căile construirea unui bazin acoperit.

Acest bazin avea să înlăture stagnarea impusă de iarnă şi să asigure continuitatea în antrenament, care, după cum s'a văzut, este cauza principală a mediocrităţii performanţelor noastre nautice. Şi cine—din această ţară—n'ar fi vrut ca să avem şi noi înotători de 1 minut pe o sută de metri şi campioni în stare să revendice cinstea de a-şi încerca forţele în competiţii internaţionale? Nimeni, desigur, pentrucă mai întâiu de toate este necesară satisfacerea orgoliului naţional şi apoi deabia cântărirea sacrificiilor ce ar fi fost de făcut pentru aceasta.

Conducătorii nataţiei şi-au văzut aşa dar — în parte — visul cu ochii. Opinia publică a fost răscolită, a început să fremete şi nu mai puţin de 5 bazine acoperite au intrat în construcţie. Cel puţin aşa se vorbea pe vremea când lamentările înduioşătoare ale conducătorilor nauticii treziseră sentimentele patriotice ale celor ce ne voiau în fruntea nataţiei europene... Noi însă, trebue să mărturisim, n'am văzut construindu-se nimic. Nici la Griviţa, nici în altă parte. Şi de bună seamă că nici azi aceste bazine nu sunt gata, de vreme ce n'am fost chemaţi la inaugurarea lor şi mai ales de vreme ce tabelul recordurilor a rămas la fel de ridicol ca şi atunci. Aceste indicii sunt pentru noi probatorii în ceiace priveşte inexistenţa bazinelor acoperite, pe cari le-au solicitat cu atâta frenezie patriotică diriguitorii nataţiei bucureştene şi pe cari generoasa opinie publică le-a promis cu nu mai puţin patriotică desinvoltură.

Va să zică, va trebui să ne resemnăm pentru o bună bucată de vreme la ceiace avem: o duzină de stranduri moderne, bine amenajate şi răspândite pe tot cuprinsul capitalei. Descoperite însă şi inutilizabile iarna, când înotătorii noştri vor sta cu braţele încrucişate...

Situaţia e într'adevăr tristă, dar nimic de făcut pentru remedierea ei...

Avem însă satisfacţia că, vara cel puţin, activăm de nu ne mai ţine chinga. Nu e Duminică să n'avem câte un concurs nautic. De toate categoriile şi peste tot locul.

O avalanşă de întreceri, pe cari comisia bucureşteană de nataţie aproape că nici nu le mai ţine socoteală. Şi cine ştie câte recorduri nu se vor bate fără ca aceasta să fie prezentă pentru respectiva lor omologare. In definitiv e şi greu să ceri unei mâini de oameni muncitori şi desinteresaţi, să fie deodată pe cele 12 stranduri ale Capitalei şi să urmărească deaproape isprăvile fiecărui înotător în parte. E o muncă mult prea dificilă şi deaceia nu rămâne altceva de făcut decât sau să se mărească numărul de membri ai acestei comisiuni, sau să se modifice regulamentul în sensul ca omologarea recordurilor să se facă pe cuvânt de onoare. Adică, înotătorul să se prezinte în faţa comi-

(Continuarea în pag. 2-a)

Săptămâna

Anul trecut, când Tilden ne-a vizitat pentru prima oară, entuziasmul publicului nostru sportiv a fost indescriptibil. Cinstea ce se făcea capitalei noastre trebuia răsplătită. Şi a fost, de vreme ce tribunele turnate în beton de către Tennis-Club deveniseră neîncăpătoare ca şi cassele de bani ale clubului organizator. Evenimentul acesta, la fel de însemnat ca şi cel al turneului însuşi, era pentru noi indiciul sigur al unui reviriment în lumea unui sport care n'are — la noi — mai mulţi spectatori decât jucători. Că, după îmbulzeala de atunci au urmat diverse campionate, naţionale şi internaţionale la cari au asistat doar arbitrii şi distribuitorii de mingi, asta-i altă chestiune.

Ne înşelasem odată în plus şi atâta tot. In meseria noastră cazuri de acestea sunt frecvente şi trec de aceia neobservate. Numai că părerea proastă pe care ne-o făcusem despre publicul nostru de tennis era îngrădită de anumite considerente, cari ne-au dus la concluzia că la spectacole mari este ori când prezent. Il ştiam stilat, cunoscător profund al jocului, în curent cu situaţia internaţională şi într'un cuvânt, spectator serios care nu poate fi încântat cu migdale amare.

Deaceia am rămas cu impresia, că la cel de al doilea turneu al lui Tilden în Bucureşti, va provoca o adevărată rupere de nori (la figurat bineînţeles). Pentruca în realitate ruperea de nori să fie la propriu, iar îmbulzeala publicului gradată în raport direct cu apropierea plecării lui Tilden. Aşa că- până la un nou turneu Tilden, am notat că publicul nostru s'a cizelat într'atâta, încât s'a subţiat suficient pentru a putea sări peste cal... Dacă nu cumva ne-om înşela iar.

Dacă aşii americani ai tennisului profesionist n'au venit la Bucureşti pentru a ne oferi odată cu spectaculozitatea superlativă şi bucuria unei victorii (pe care publicul ar fi dorit-o, mai ales că plătind biletul de intrare are dreptul să dorească orice), am trimis noi oamenii noştri să ne aducă ceiace ne lipsea de multă vreme. Şi astfel, Botez şi Schmidt au înscris în palmaresul întâlnirii Turcia — România o victorie destul de preţioasă. Mai ales că ni s'a oprit dela o vreme accesul pe courtsul atenian, unde, nu de mult, eram primiţi împărăteşte şi ni se ofereau victorii în condiţiunile cele mai avantajoase. Ce vreţi, legile progresului sunt precise şi nu suferă devieri de nici un soi.

Şi asta, în toate domeniile şi în toate sporturile. La ciclism de exemplu, în virtutea acestei legi, n'am fost în stare să organizăm nici măcar un mizer match inter-oraşe Bucureşti—Rusciuk, azi când patrioţii entuziaşti ne-ar fi vrut angajaţi cel puţin în Turul Franţei. Iar la atletism, unde o primăvară a fost cheltuită exclusiv pentru alcătuirea programului de... vacanţă, a fost suficient să se ţină campionate naţionale la Braşov, pentruca Bucureştii să nu poată pune pe picioare nici măcar un simplu pentathlon. Şi în primul şi în al doilea caz se vor fi găsind motive. Noi însă atribuim totul fatidicei legi a progresului, aşa că nu mai insistăm.

Excepţie a făcut — ca totdeauna — footballul. A plouat cu găleata, s'au desfundat mahalalele, dar matchul a fost match, victoria, victorie. Că nu i-a folosit Unirii Tricolor decât... în principiu, asta-i altă chestiune.

Excepţiile însă, nu trebuesc comentate, pentrucă altfel încetează de a mai fi excepţii...

L. ROŞIANU

Primo Carnera campion mondial

Amănunte asupra formidabilei victorii a uriaşului italian

Titlul suprem al boxului este în mâinile unui european. Lucrul acesta nu constitue ceva nou, însă e caracteristic.

După ce dela Schmeling titlul tuturor categoriilor trecuse la Sharkey, după ce unele rezultate în cari europenii au fost înfrânţi au marcat o colosală superioritate americană, nimeni nu credea că un european va putea urca treptele tronului.

Adăugaţi la toate acestea, scoaterea din circulaţie a lui Schmeling prin înfrângerea suferită din partea lui Baer şi veţi sesiza explicaţia siguranţei americanilor că nimeni nu le va întrerupe domnia.

Trebuia neapărat să se producă o minune, ca Europa să răpească Americei comoara titlului mondial deţinut de Sharkey.

Şi minunea s'a produs. Primo Carnera urmează calea bătătorită de Schmeling şi aduce Europei — pentru cât timp e greu de precizat — unul din titlurile, în trecutul căruia veţi găsi numai nume de yankei.

UN NEDREPTAŢIT

Un boxeur de care s'a vorbit şi se vorbeşte cel mai mult, pentru a-l lăuda, sau a-l ponegri, a ajuns după cinci ani de carieră la cea mai mare recompensă dorită de un profesionist al ringului.

Victoria lui Carnera asupra lui Sharkey demonstrează greşala celor ce-au negat italianului merite de pugilist, refuzând să înţeleagă că în ziua când Carnera va valorifica formidabilele sale resurse fizice, încadrându-le în cunoştinţi şi însuşiri tehnice, va fi invincibil.

E drept că Primo Carnera din 1925 care a debutat la Milano în faţa unui amator nu a lăsat impresia unui viitor campion. A lucrat însă — şi aci e principalul merit al italianului — cu o voinţă extraordinară, cu o aplicaţie formidabilă, a intrat pe calea progresului şi în ultimele matchuri se putea deacum vorbi despre candidatura lui Carnera la situaţia sa actuală.

In Carnera mulţi au văzut «un caz», un fenomen, însă în toate opiniile exprimate asupra lui a fost o nuanţă ironică.

Au fost oameni cari i-au negat orice posibilitate de progres, alţii însă îi atribuiau calităţi proporţionate cu forţa sa fizică.

Se crease un fel de curent, pentru formula că forţa fizică poate fi anulată de technică şi viteză şi s'au citat în acest scop înfrângerile suferite de Carnera în faţa lui Sharkey şi Lary Gains, precum şi victoriile asupra lui King Lewinski şi Ernie Shaaf.

După primul turneu în America «Primo» s'a întors transformat.

Doi ani de intensă cultură fizică au transformat uriaşul într'un superb atlet, stăpân pe resurse technice şi cunoştinţi cari îi dădeau posibilitatea să şi valorifice excepţionalele calităţi naturale.

Victoria asupra lui Paolino constituia deja un avertisment.

Plecat dela Sequalo din Italia, muncitor modest, sărac chiar, perspectiva de a ajunge la o viaţă nouă a avut asupra spiritului său o influenţă extraordinară.

Doi ani au trecut dela înfrângerea lui Carnera de către Sharkey. Doi ani în cari italianul a făcut progrese, iar Sharkey a îmbătrânit...

Aniversarea acelei înfrângeri o cunoaşteţi: victoria lui Carnera într'un stil neaşteptat.

INAINTE DE MATCH

Opinia publică a avut în Sharkey o încredere extraordinară. Cei zece ani de carieră în plus, erau leitmotivul unui public la fel sugestionat înainte de Schmeling—Baer, când îl considera pe german ca invincibil. Ori tocmai aceşti zece ani de carieră în plus, compensaţi cu faptul că Primo Carnera era cu 4 ani mai tânăr, dădeau curaj suporterilor italianului.

Specialiştii cari au urmărit preparativele lui Sharkey, au fost foarte optimişti, îşi lăsau însă o portiţă de scăpare.

Benny Leonard şi Johny Dundee au declarat: «credem că Sharkey va învinge, nu putem însă uita vârsta sa».

In general, Dempsey, Baer, Tommy Loughran, toţi credeau în victoria lui Sharkey.

(Continuarea în pagina 11-a)

Succesul turneului Tilden

Tilden şi Barnes confirmă impresia lăsată anul trecut. De Morpurgo opune lui Tilden o vie rezistenţă. Profesionalul român Constantin în formă excepţională. O excelentă performanţă a lui Cantacuzino

Venirea în Capitală a tandemului Tilden-Barnes, a confirmat în întregime anticiparea noastră că Tenis Clubul va găzdui un regal sportiv.

Deşi matchurile n'au fost urmărite de o asistenţă la fel de numeroasă ca cea de anul trecut, ele au constituit un spectacol de tennis de cea mai bună valoare.

Pe lângă latura propagandistică a turneului, nu putem trece cu vederea interesul sportiv pe care l-a provocat.

Independent de clasa arătată de cei doi străini, s'a reliefat valoarea lui De Morpurgo asul italian care poartă culorile Juventusului şi mai ales forma excelentă a profesionalului român Constantin şi a lui Cantacuzino.

Publicul a răsplătit cu aplauze matchurile cari au evidenţiat odată mai mult frumuseţea «sportului alb.

Consideraţii

Să acordăm Cezarului ce i se cuvine şi să recunoaştem că exhibiţia făcută de Tilden a confirmat în întregime clasa sa superioară. Nu mai beneficiază de resursele atletice de altă dată şi are unele scăderi din cauza insuficienţei de suflu, dar din punct de vedere al jocului pur a rămas acelaş technician cu lovitura tare şi precisă, cu ochiul ager şi deosebit simţ speculativ.

Barnes, mai precis ca anul trecut şi mai ponderat, a realizat a performanţă excelentă învingându-l pe de Morpurgo.

Italianul de Morpurgo, deşi nu beneficiază de cele mai bune resurse atletice, a făcut un joc de toată frumuseţea.

Pulieff a jucat splendid în faţa lui Tilden, iar Cantacuzino a fost revelaţia turneului.

Alături de De Morpurgo a făcut un joc precis, în care loviturile se alternau cu subtilităţi remarcabile.

Profesionalul român Constantin, a opus o frumoasă resistenţă lui Barnes şi a avut numeroase răspunsuri din cele mai grele poziţii.

Programul a fost bine dozat ca interes şi matchurile au reuşit să pasioneze.

ZIUA I-a

TLLDEN — PULIEFF
8—6; 6—2

Pulieff a reuşit o performanţă splendidă, obligând pe acela care a fost cel mai mare jucător din lume la un long set, după ce la un moment dat, campionul nostru conducea cu 5—4.

BARNES — DE MORPURGO
6—4, 6—4, 6—0

A fost un match cu faze superbe. In special primul set, cu schimburi prelungite a lăsat cea mai bună amintire .

TILDEN, BARNES — DE MORPURGO, HAMBURGER
6—2; 6—4

Tilden şi tovarăşul său, n'au întâmpinat o resistenţă prea vie. E drept că De Morpurgo a fost handicapat de propriul său partener.

ZIUA II-a

Cei mai frumos match al zilei a fost Tilden — De Morpurgo.

«Big Bill» a câştigat primul set cu 7—5. Al doilea set revine tot lui Tilden cu 6—1.

In al treilea, De Morpurgo conduce cu 1—0. Tilden reface apoi terenul, adversarii împărţindu-şi jocurile. La un moment dat sunt la egalitate: 6—6 , Tilden face un efort, obţine de două ori 40—0 şi câştigă setul cu 8—6.

BARNES — CONSTANTIN
6—3, 6—4

Mai spectaculos a fost al doilea set, în care la un moment dat cei doi profesionali erau la egalitate: 4—4.

ILDEN, BARNES — DE MORPURGO, CANTACUZINO
8—6, 8—6, 6—3

In matchul acesta Cantacuzino a jucat un rol hotărâtor. De Morpurgo obosit de simplul abia terminat, a găsit în fostul campion român un partener extrem de preţios.

Primul set a fost foarte disputat. Primul joc l-a câştigat perechea De Morpurgo — Cantacuzino.

După 6—6, Tilden — Barnes reuşesc un 40—0 şi un game lung, însuşindu-şi setul cu 8—6.

In al doilea set De Morpurgo — Cantacuzino conduc de două ori. Până la urmă pierd însă cu 8—6.

In al treilea set Tilden, Barnes conduc tot timpul şi câştigă cu 6—3.

ZIUA III-a

Succesul zilei a treia n'a atins aşteptările.

Explicaţia: timpul nefavorabil din care cauză au fost întrerupte mai toate matchurile şi n'au fost reluate decât după pauze foarte lungi.

TILDEN — BARNES
6—8, 6—0, 6—0

Primul set a fost singura atracţie a acestui match. Interesant este că Barnes a condus în toate jocurile.

Ultimele două seturi Tilden le câştigă cu 6—0, 6—0.

TILDEN, BARNES — PULIEF, DE MORPURGO
6—3, 3—6, 1—1

Interesul acestui match a constat în setul câştigat de reprezentanţii noştri.

In primul set, Tilden — Barnes conduc succesiv cu 1—0, 2—0, 2—1, 3—1, 3—2, 4—2, 4—3, 5—3, 6—3.

In al doilea, deşi americanii conduc la un moment dat cu 3—1. De Morpurgo — Pulief remontează şi într'un stil impresionant câştigă setul cu 6—3.

Al treilea set este întrerupt când fiecare pereche avea câte un joc.

*

Aseară cu acceleratul de 8.30, cei doi jucători americani au părăsit Capitala.

România-Elveţia-Jugoslavia la Belgrad?

O interesantă propunere a Jugoslaviei

Am anunţat în numărul nostru trecut că într'una din seriile eliminatorii pentru «Campionatul mondial» au fost fixate: Elveţia, Jugoslavia şi ROMANIA.

Până la 1 Mai, cele trei ţări trebue să se întâlnească pentru a desemna două echipe cari să participe la anul, la competiţia mondială pe care o va regiza Italia.

Asupra formulei după care se vor disputa matchurile între România-Elveţia şi Jugoslavia nu se poate anticipa încă, nimic. Cele 3 federaţii interesate putând să adopte foarte bine sistemul eliminatoriilor, ca şi acela al matchurilor duble: tur şi retur.

Deasemenea, nu se poate prevede nimic în privinţa hotărârii la care va ajunge Rombolul în vederea acestor matchuri.

Până la 1 Mai 1934 — când cei doi competitori din seria României ai campionatului mondial, trebuesc desemnaţi, mai este încă vreme lungă. Iar Rombolul nu pare grăbit de loc.

O PROPUNERE A JUGOSLAIVIEI

Ceva mai grăbită, Federaţia jugoslavă a adresat Federaţiei elveţiene şi celei române o adresă prin care le anunţă ca ESTE DISPUSA SA ORGANIZEZE LA BELGRAD, TURNEUL SERIEI ELIMINATORII ROMANIA-ELVEŢIA - JUGOSLAVIA.

PROPUNEREA NU ESTE ADMISIBILA

Evident, nu ştim încă ce va răspunde Rombolul.

Este foarte probabil însă, că Federaţia română nu va accepta propunerea Jugoslaviei, care pentru noi nu prezintă nici un avantagiu.

Şi că, Rombolul va propune matchuri duble: tur şi retur.

Campionatele naţionale feminine de atletism

A fost formată echipa naţională pentru matchul cu Ungaria

BRAŞOV 2. — Pe stadionul Olympiei, din localitate, s'au disputat campionatele naţionale de atletism feminin.

In organizarea ligii de atletism Braşov, care odată mai mult a dat o dovadă de maturitatea la care a ajuns şi în faţa unui public numeros — aproape 2000 spectatori — concursurile s'au desfăşurat regulat şi au dat rezultate excelente.

După cum era de aşteptat, partea leului în aceste concursuri, a avut-o d-ra Angela Petrovici dela S. S. U. E. F.-Bucureşti, care a câştigat cele mai multe probe. De menţionat deasemeni figura făcută de toate reprezentantele S. S. U. E. F.-ului. Deasemeni ţinuta admirabilă în care s'au prezentat atletele grupării braşovene K. T. V. ca şi surprinzătoarea formă pe care au vădit o cele câteva reprezentante ale clubului Macabi din Cernăuţi.

Nu s'a bătut nici un record. In schimb toate atletele au arătat excelente condiţii fizice.

*

Tot astăzi s'a disputat campionatul naţional femenin al pentathlonului, care a revenit celei mai meritoase atlete: d-ra Angela Petrovici.

Iar eri, s'au desfăşurat campionatele regionale de atletism-bărbaţi, în cadrul cărora s'a reuşit ameliorarea recordului naţional la săritura în lungime, de către juniorul clubului K. T. V., Kreisel.

(Rezultatele technice în pag. 11)

Matchul de tennis România-Turcia

După a doua zi, România conduce cu 2-1

CONSTANTINOPOL, 1. — Vineri a început în localitate matchul de tennis între echipele reprezentative ale României şi Turciei. Acest match se joacă după sistemul cupei Davis, comportând 5 întâlniri.

Echipa României este formată din Botez şi Schmidt, iar cea a Turciei din Siriman, Suat şi Sedat.

Jucătorii români au fost foarte bine primiţi şi au făcut o impresie deosebită.

In prima zi, în matchurile de simplu, Botez a învins pe Siriman cu 6-3, 6-0, 6-1, iar Suat a dispus de Schmidt la mare luptă în 4 seturi cu 7—5, 7-5, 4-6, 6-4.

A doua zi a matchului a opus echipele Botez, Schmidt — Suat, Sedat şi s'a terminat cu victoria românilor cu 6-2, 3-6, 7-5, 5-7, 6-2.

După primele două zile este de prevăzut o victorie românească cu 4-1.

INC'O PLOAIE

Avem criză de monedă,
Nu-i nimic de numărat,
Avem criză de-alimente,
Şi de nervi şi de ficat.
Insă cât e ea de criză
Nu prea ne-a speriat pe noi,
Căci belşugul nu ne lasă,
Şi avem belşug de ploi.
Dimineaţa, după masă,
Şi la patru, şi la nouă,
La sud-est sau miază-noapte,
Und'te mişti acolo plouă.
Dacă vrei să faci o gală,
Ştii, aşa, una mai mică,
Bate-un vânt de primăvară,
Se'nourează-apoi, şi pică.
De faci una 'n stil mai mare,
Să câştigi cu ridicata,
Se termină-atunci cu gluma,
Şi te plouă cu găleata.
Cum a fost şi eri, de pildă,
Pela tennis. Fel de fel
De clienţi veniţi să vadă
Dacă Tilden e chiar el.
Dar în timp ce se aleargă
Cu racheta înspre plasă,
Sus pe cer se vede-un fulger,
O rachetă luminoasă,
S'a pornit e gata ploaia,
Nu prea tare, chiar încet,
Rochiile în crepe de chinuri
Se transformă 'n voile georgette,
Şi cum orişicare doamnă
Vine-aici tare fardată,
Pe terenul ca în palmă
Curge apă colorată.
La motociclism programul
De factură foarte 'naltă,
Inainte ca să plouă
A rămas şi el în baltă.
La hipism sportivii falnici
Care nu au fost udaţi
Că stătuseră 'n tribună,
Totuşi au plecat plouaţi.
Footballul a fost o jale,
M'a speriat ce-a fost acolo,
Toţi veniţi să vadă football,
Au văzut un water-polo.
Unde-a fost teren de sporturi,
Unde-a fost vreun sport frumos,
Par'că-i un făcut acolo
A plouat şi mai vârtos.
De aceia antreprenorii
Au intrat în sperieţi,
Vor să semene terenul
Cu ardei şi castraveţi.
Cât timp însă mai sunt sporturi
Şi ne plouă cu şiroaie,
Noi ne scrim frumos istoria
«Inc'un match şi înc'o ploaie !»

A. NOL